

ת"פ 49055/02/18 - מדינת ישראל נגד אסי דניאל

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 49055-02-18 מדינת ישראל נ' דניאל

בפני כבוד השופטת אושרית הובר היימן

בעניין: המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם אסי דניאל

גזר דין

1. הנאשם הורשע, לאחר ניהול הליך הוכחות, בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) + 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: "**פקודת הסמים המסוכנים/הפקודה**"), בעבירה של החזקת סם לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) + 7(ג) סיפא לפקודה, וכן בשלוש עבירות של הספקת סם מסוכן, לפי סעיפים 13 + 19א לפקודה, אחת מהן בנסיבות של ריבוי עבירות.
2. **עפ"י האישום הראשון**, הורשע הנאשם בכך שביום 17.07.17, החזיק בחדרו סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של 13.9 ג' נטו, וכן סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 0.767 גר' נטו.
3. **עפ"י האישום השני**, הורשע הנאשם בכך שביום 05.06.17, סיפק לחברו בן יפת, פרח קנביס. הנאשם זוכה מרכיב התמורה ועל כן הורשע בעבירת הספקה ולא בסחר.
4. **עפ"י האישום השלישי**, הורשע הנאשם בכך שביום 27.12.16, סיפק הנאשם לחברתו שני רידל סם מסוכן מסוג MDMA במשקל שאינו ידוע.
5. **עפ"י האישום הרביעי**, הורשע הנאשם בכך, שלמשך כ- 4 שנים עובר לתאריך 23.07.17, בתדירות של בין פעם לפעמיים בשבוע, סיפק לחברו רן נחמני, בביתו, סמים מסוכנים, ובמספר הזדמנויות מסר הנאשם לרן סיגריה מגולגלת המכילה סם מסוג קנביס.
6. חרף העובדה שהנאשם כפר וניהל הוכחות, בנסיבות התיק והעניין, נעניתי לעתירת הסניגור והוריתי על מתן תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם, בהחלטתי מיום 27.02.20.
7. לאחר שנשמעו הטיעונים לעונש, הוריתי גם על מתן חוות דעת הממונה על עבודות שירות.

עיקרי התסקיר מיום 22.02.21:

8. הנאשם בן 29, רווק, מתגורר עם הוריו בדירתם בקריית עקרון ואינו עובד. הנאשם הציג מסמכים רפואיים מעודכנים ביחס לתאונת דרכים שבה היה מעורב מיום 23.11.20, הנאשם הציג תעודת נכה ורישיון להחזקה ושימוש בקנאביס רפואי.

9. שירות המבחן סקר את עברו של הנאשם, ציין כי סיים 12 שנות לימוד עם בגרות חלקית והשלים לתעודת בגרות מלאה לפני כשנתיים. הנאשם אובחן כסובל מבעיות קשב וריכוז בגיל 8, ובשל הישגיו הנמוכים יחסית השתלב בפנימייה החל מכיתה ט'. הנאשם התגייס לצה"ל ושירת שירות צבאי מלא כלוחם בחטיבת הצנחנים. בתעודת השחרור שהציג, עולה כי התנהגותו ראויה לציון והערכת מפקדיו חיובית ומשבחת.

10. לאחר השירות הצבאי, תיאר הנאשם כי חש בלבול מאחר והתקשה למצוא מסגרת תעסוקתית, עבד בעבודות מזדמנות ועבר להתגורר באילת לתקופה קצרה. החל משנת 2015 עבד הנאשם כמתקין מערכות בחברת רכב עד למעצרו בתיק זה. מאז שחרורו מהמעצר החל הנאשם ללמוד תואר ראשון בהנדסת חשמל והועסק כמטפל בסבתו דרך חברת סיעוד. בשל תאונת דרכים שעבר בחודש נובמבר 2020, הקפיא את לימודיו האקדמיים אליהם היה אמור לחזור בחודש מרץ 2021.

11. בהתייחסו לעבירות בהן הורשע הנאשם, מסר הלה כי באותה תקופה צרך סמים בכמות אינטנסיבית ומסוגים שונים. עוד מסר כי מדובר היה בתקופה מורכבת עבורו שהתאפיינה בבלבול, חוסר סיפוק, תחושת הגשמה עצמית נמוכה, עצב וחוסר אונים, בין השאר בשל קשייו להשתלב בחיים הבוגרים לאחר שחרורו מהשירות הצבאי. עוד שיתף הנאשם כי נהג להסתובב עם חברה שולית, צורכת סמים וחלקם אף מוזכרים בכתב האישום. הנאשם שיתף כי הוריו ביטאו חוסר אונים בתקשורת מולו ולמרות ניסיונותיהם לסייע לו נתקלו בהתנגדות מצידו.

12. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם לקח אחריות על ביצוע העבירות, הביע חרטה בגין התנהגותו והצר על כך. כן, צוין כי הנאשם מודע לחומרת העבירות, ניתק קשריו החברתיים וכיום עסוק הוא בלימודיו האקדמיים ובקשר הזוגי והמשפחתי. כן הוסיף כי מעצרו בתיק זה סייע לו בהעלאת המוטיבציה לבצע שינוי בחייו, ליזום פנייה לטיפול ייעודי בתחום ההתמכרויות ולהירשם ללימודי תואר ראשון בתחום ההנדסה.

13. שירות המבחן מסר, כי כחלק מתהליך האבחון נבחן נושא שימוש בחומרים פסיכו-אקטיביים. לדברי הנאשם, החל לצרוך סמים מסוג קנאביס החל מכיתה ז' בתדירות שבועית, בהמשך התנסה בסוגים שונים של סמים עד שהפך השימוש בהם לאינטנסיבי יותר.

14. עוד מסר שירות המבחן, כי הנאשם נגמל משימוש בסמים מאז מעצרו וכי כיום הוא צורך הוא קנאביס רפואי ברישיון משרד הבריאות. בנוסף נמסר כי הנאשם יזם, עם שחרורו, פנייה לטיפול ייעודי בהתמכרויות במרכז "דרך חדשה" בתל אביב במשך כשנה ושלל צריכה אלוהול.

15. עפ"י מידע שהועבר מגורמי הטיפול ב"דרך חדשה" מעלה כי הנאשם השתלב בטיפול בחודש יולי 2018 עד חודש אוקטובר 2019 והוא שולב בטיפול פרטני וקבוצתי בתדירות שבועית. התרשמותם של גורמי הטיפול

מהנאשם היא כי התקשה לדון ולהעמיק באירועים מעברו ואף נמנע מלהיזכר בהם. הנאשם הביע חששותיו שמא זיכרונות אלו יעלו כאב ועצב אשר עלולים לפגוע בהתקדמותו הטיפולית. להערכתם, הנוכחות המזערית של הוריו בחייו בילדותו גרמו לו לתחושה של חוסר מוגנות. כן התרשמו, כי הנאשם נעזר בטיפול ונתרם ממנו רבות בעיקר ביחסים בינאישיים. הנאשם ניתק קשרים שוליים, יצר כאלו אחרים משמעותיים ותיאר שיפור ביחסיו עם הוריו. כמו כן, הנאשם השתלב בטיפול קבוצתי אשר עסק בכישורי החיים, עבודה על רגשות שליליים והתייחסות למצב עם חומרים פסיכואקטיביים. עוד נמסר, כי הנאשם הפסיק את הטיפול לאחר 16 מפגשים בעיקר בשל שיקולים כלכליים וכן כי לאורך תקופת הטיפול בדיקות השתן שמסר נמצאו ללא שרידי סם. להערכת גורמי הטיפול, הנאשם זקוק להמשך טיפול לצורך עיבוד חוויות מהעבר שככל הנראה משפיעות עליו גם היום.

16. מהתסקיר עולה, כי הנאשם הופנה לבדיקת שתן ותוצאות הבדיקה הראו ממצאים חיוביים של קנאבינואידים בהתאם לרישיון להחזקה ושימוש בקנאביס רפואי כפי שהוצג לו.

17. בהערכת הסיכון לעבריינות נכתב, כי מדובר בצעיר ללא רקע פלילי בהליך החלמה מפציעה כתוצאה מתאונת דרכים כאשר חלה התייצבות מסויימת במצבו. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם מאופיין בקווי אישיות לא בשלים כשפיתח התמכרות לסמים וכי על רקע תנאי התפתחותו ובשל נוכחות חלקית של הוריו בחייו, מתקשה להציב גבולות פנימיים וחיצוניים כפי שבא לידי ביטוי בעבירות שביצע.

18. בבחינת גורמי הסיכון לשיקום, התרשם שירות המבחן כי אין מדובר בנאשם המאופיין בקווי אישיות והתנהגות עברייניים וכי מאז ביצוע העבירות לא נפתחו כנגדו תיקים פליליים נוספים. כמו כן, נשקלה העובדה שלמרות קשייו בילדותו סיים הנאשם משימות התפתחות משמעותיות: 12 שנות לימוד, תעודת בגרות ושירות צבאי מלא כלוחם בצנחנים. וכן, העובדה כי פנה ביוזמתו ובמימונו לטיפול בתחום הסמים שנמשך כשנה כמו גם חוות הדעת החיובית שנתקבלה בעניינו מגורמי הטיפול. כן, התחשב שירות המבחן בעובדה שמאז ביצוע העבירות, החל הנאשם לימודי תואר ראשון בהנדסת מכונות. מכל האמור, שירות המבחן העריך כי הסיכוי להישנות עבירות דומות בעתיד פחת.

19. לסיכום, המליץ שירות המבחן על ענישה חינוכית וקונקרטית אשר תמחיש את הפסול במעשי הנאשם, בדרך של הטלת צו של"צ בהיקף של 200 שעות. כן, הומלץ על מתן צו מבחן לשנה, כגורם מפקח ומציב גבול.

חוות דעת הממונה על עבודות שירות:

20. ביום 10.02.22 ניתנה חוות דעת הממונה על עבודות שירות, שמצאה את הנאשם, במגבלותיו, כשיר לביצוע עבודות שירות.

טיעוני הצדדים לעונש

טיעוני המאשימה:

21. המאשימה עתרה, כי בית המשפט יכריז על הנאשם כסוחר סמים, וכן יורה על חילוט מכשיר הטלפון מסוג אייפון 6 אשר נתפס.

22. ב"כ המאשימה עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם ובהם הגנה על שלום הציבור מפני נגע הסמים המחולל פשיעה, על כל גווניה: רכוש, אלימות ותעבורה וכן הגנה על אלו אשר צורכים את הסמים המסוכנים אותם קיבלו מנאשמים כדוגמת הנאשם דכאן. המאשימה טענה, כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים משמעותית היא שכן הנאשם סיפק אותם למשך פרק זמן ארוך וכן בהתחשב בכך שעסקין בסמים מסוגים שונים וביניהם סם מסוג **MDMA**.

23. המאשימה טענה, כי בהתאם להלכה הפסוקה, ככל שמדובר בעבירות בהן הורשע הנאשם יש ליתן בכורה לשיקולי ענישה של גמול והרתעה על פני שיקולים ונסיבות אישיות של נאשם.

24. ביחס למדיניות הענישה, הפנתה ב"כ המאשימה למספר פסקי דין (כפי שפורט בפרוטוקול) וטענה כי יש לייחס חומרה יתרה לכך שמדובר בסמים מסוגים שונים ולאורך תקופה ארוכה. באשר מידת הפגיעה בערכים החברתיים, טענה המאשימה, כי חומרת מעשיו מלמדים על תעוזה ועל היותו של הנאשם נטוע בעולם הסמים.

25. לטענת המאשימה, יש לראות בכל אחד מן האישומים כאירוע נפרד, לאור הפרש הזמנים המשמעותי והאספקה לאנשים שונים, ומשכך עתרה לקביעת מתחם נפרד לכל אישום, כמפורט להלן: אשר לאישום הראשון עתרה המאשימה למתחם של 8 - 13 חודשי מאסר בפועל. ביחס לאישום השני, עתרה המאשימה למתחם של מספר חודשי מאסר ועד 12 חודשי מאסר בפועל. ביחס לאישום השלישי, עתרה המאשימה למתחם של 8 - 18 חודשי מאסר בפועל, וכך גם ביחס לאישום הרביעי.

26. אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות, המאשימה טענה כי על אף התסקיר החיובי שהתקבל בעניינו של הנאשם, הרי שהלה לא לקח אחריות על מעשיו וניהל הליך הוכחות מלא. לטענת המאשימה המלצת שירות המבחן אינה עולה בקנה אחד עם מדיניות הענישה הנהוגה, אשר שמה לה לנגד עיניה את הצורך להרתיע עבריינים כדוגמת הנאשם וכי על שיקול זה לגבור על כל שיקול אחר הנוגע לנאשם ולנסיבות חייו. כן נטען, כי אין במקרה זה כל הצדקה להקל בעונשו של הנאשם משיקולי שיקום, שכן לטענתה לא עולה מהתסקיר הליך טיפולי משמעותי שאותו עבר הנאשם.

27. בסופו של דבר, טענה המאשימה כי לאור כל האמור לעיל, חומרת העבירות, ריבוי המקרים, העדר עברו הפלילי של הנאשם וחלוף הזמן מביצוע העבירות, יש למקם את הנאשם בתחתית מתחמי הענישה שהוצגו ולהטיל עליו 20 חודשי מאסר בפועל, מע"ת על כל עבירת סמים מסוג עוון ופשע, פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי, קנס משמעותי אשר ירתיע הנאשם מלשוב ולבצע העבירות וכן חילוט הפלאפון וצו כללי להשמדת המוצגים.

טיעוני ההגנה:

28. **מנגד**, טען הסניגור כי הנאשם כלל לא הורשע בעבירה של סחר בסמים, אלא בהספקה על רקע היכרות חברית ומשכך אין להכריז עליו כסוחר סמים. חרף זאת, לא התנגד לחילוט הטלפון הנייד של הנאשם שנתפס.

29. עוד טען ב"כ הנאשם כי ניהול ההוכחות בתיק לא נבע מכפירה של הנאשם בעובדות, כי אם בכפירה משפטית.

30. עוד בטיעונו התייחס ב"כ הנאשם לתאונת הדרכים שעבר הנאשם והשלכותיה הרפואיות, ולהליך השיקום שעבר הנאשם, במסגרתו נרשם ללימודי תואר ראשון בהנדסה וכיום מצוי הוא בשנה השנייה ללימודיו. כמו כן, טען כי הנאשם הליך גמילה מיוזמתו מההתמכרות לסמים ב"התחלה חדשה", כפי שהפנה שירות המבחן בתסקירו.

31. לשאלת העונש ההולם, טען ב"כ הנאשם כי המתחמים להם עתרה המאשימה אינם רלוונטיים בעניינו של הנאשם שכן במקרים שנידונו בפסקי הדין שהציגה המאשימה לא דובר על יחסי חברות כפי שבמקרה זה. עם זאת, לא הציג ב"כ הנאשם פסקי דין המשקפים לטענתו את רמת הענישה הנוהגת במקרים כגון דא וגם לא טען למתחם ענישה אחר.

32. עוד טען ב"כ הנאשם לאור נסיבותיו האישיות של הנאשם ונסיבות ביצוע העבירות, גילו של הנאשם, העדר עבר פלילי והדרך השיקומית שעבר, כל אלה ובשילוב תסקירו החיובי של הנאשם, מעידים כי במקרה זה יש להחיל את "הלכת כתב" ולהורות על ביטול הרשעתו של הנאשם.

33. לטענת ב"כ הנאשם, בשים לב לעולה מהתסקיר, לדרך השיקומית שעבר הנאשם ובהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, יש לחרוג ממתחם העונש ההולם לקולא ולקבל את המלצת שירות המבחן.

דין והכרעה

שאלת ביטול ההרשעה:

34. בחינת סוגית ביטול הרשעה פלילית, בהתאם לפסיקה, קודמת לבחינת מדיניות הענישה בהתאם לתיקון 113 לחוק (רע"פ 2327/19 **גוז מרסלו אדוארדו נ' מדינת ישראל**, פסקאות 8 ו-11 (19.5.2019)), ויש לבחון אותה בטרם התייחסות למתחם העונש ההולם.

35. הכלל הוא כי מי שהוכחה אשמתו, יש להרשיעו בדין, כעולה מסעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי, התשמ"ב-1982, וחריגה מהכלל תעשה רק במקרים חריגים, זאת בהתאם לחריג לכלל הקבוע בסעיף 192א לחוק, שלפיו בית משפט שהרשיע נאשם רשאי לבטל את ההרשעה במסגרת גזר הדין ולהטיל עליו צו מבחן או צו שירות לתועלת הציבור ללא הרשעה.

36. במסגרת ההחלטה האם להחיל את הכלל של חובת ההרשעה או שמא את החריג בדבר הימנעות

מהרשעה או בדבר ביטולה, נדרש איזון שיקולים, המעמיד את האינטרס הציבורי אל מול נסיבותיו האינדיבידואליות של הנאשם; וככלל, אין להימנע מלהרשיע נאשם אשר המיחס לו הוכח כדין - רק בנסיבות יוצאות דופן, שבהן אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מן ההרשעה בדין לבין חומרתה של העבירה.

37. על פי הלכת כתב הידועה (ע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (21.8.97)), החריג המאפשר אי הרשעה שמור למקרים בהם מתקיימים שני תנאים מצטברים: "**ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים המפורטים לעיל.**"

38. ביטול ההרשעה תעשה אך במקרים חריגים ויוצאי דופן, בהתקיים חוסר פרופורציה קיצוני בין עוצמת פגיעה ההרשעה בנאשם לבין התועלת לאינטרס הציבורי כתוצאה מהרשעה. הוכחת הפגיעה בנאשם בעצם הרשעתו, היא נטל המוטל על הנאשם להוכיח כי הרשעה תגרום לו לנזק קונקרטי וממשי לעתיד, ולעניין זה אין להסתפק בתרחישים תאורטיים שאין לדעת אם יתממשו בעתיד (רע"פ 54/15 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (27.1.2015); רע"פ 9118/12 **פריגין נ' מדינת ישראל** (1.1.1.2013)).

39. במקרה דנן, אף לא אחד מן התנאים המצטברים מתקיים.

40. הנאשם הורשע בריבוי עבירות סמים, שבוצעו לאורך תקופה ארוכה. עבירות אלה אינן מסוג העבירות המתאימות להימנעות מהרשעה, זאת נוכח אופיין של העבירות, חומרתן, נפיצותן, הערכים המוגנים העומדים בבסיסן והמסוכנות הטמונה בהן. העבירות בהן הורשע הנאשם בנסיבותיהן אינן מאפשרות ביטול הרשעתו מבלי לפגוע בשיקולי אמון הציבור, הגמול וההרתעה.

41. יתרה מזאת, לא עלה בידי הנאשם להוכיח כי כתוצאה מן ההרשעה יגרם לו נזק כלשהו, וודאי לא נזק קונקרטי, באופן המצדיק הימנעות מהרשעה.

42. על כן, יישום המבחנים האמורים במקרה דנן, מעלה כי בנסיבות המקרה לא ניתן לוותר על הרשעת הנאשם בדין. מצאתי כי עניינו של הנאשם אינו נופל לגדר "חריג שבחריגים" וכי לא מתקיימות בו אותן נסיבות מיוחדות המצדיקות ביטול הרשעתו.

43. לפיכך, ההרשעה תיוותר על כנה.

האם יש להכריז על הנאשם כ"סוחר סמים"?

44. אשר לבקשת המאשימה להכריז על הנאשם כסוחר סמים, נחה דעתי כי אין לקבל עתירתה זו.

45. אין מחלוקת על כך שהעבירות בהן הורשע הנאשם הן עבירות של עסקת סמים במובנה על פי סעיף 1פקודת הסמים המסוכנים, אשר קובע: "**עבירה של עסקת סמים**" - **עבירה לפי פקודה זו שעונשה מאסר עשרים שנים או יותר.**"

46. חילוט רכוש של מי שהורשע בעבירת סמים לפי פקודת הסמים אפשרית בשתי דרכים: א. על פי סעיף 36 לפקודת הסמים, היה והרכוש ששימש או נועד לשמש כאמצעי לביצוע העבירה או ששימש או נועד לשמש כדי לאפשר את ביצוע העבירה (סעיף קטן 1). או אם הוא הושג, במישרין או בעקיפין, כשכר העבירה או כתוצאה מביצוע העבירה, או שיועד לכך (סעיף קטן 2).

ב. על פי סעיף 36 לפקודת הסמים, אם הוכח לבית המשפט כי הנידון הפיק רווח מעבירה של עסקת סמים או שהיה אמור להפיק רווח מעבירה כאמור יכריז עליו כ"סוחר סמים" ואז יכול בית המשפט לחלט כל רכוש של הנידון שהושג בעבירה של עסקת סמים.

47. המאשימה עתרה לחלט את הטלפון הנייד של הנאשם, באמצעות הכרזתו כ"סוחר סמים".

48. בעניינו, כפי שקבעתי בהכרעת הדין, הנאשם לא הפיק כל רווח מהספקת הסמים, הוכח כי הנאשם ביצע את העבירות בנסיבות חברתיות, ללא תמורה ולא מתוך מניע להתעשר, ומכאן שאין להכריז עליו כ"סוחר סמים" ולחלט את הטלפון הנייד שנתפס.

קביעת מתחם העונש

49. טרם אדרש לקביעת מתחם העונש ההולם, יש לקבוע האם מעשיו של הנאשם מהווים אירוע עברייני אחד ובגינו יש לקבוע מתחם עונש אחד או מספר אירועים שונים המצדיקים קביעת מתחם ענישה נפרד וזאת בהתאם ל"מבחן הקשר ההדוק" (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (29.10.2014), ע"פ 1261/15 דלאל נ' מדינת ישראל (13.9.2015).

50. עוצמת הקשר בין העבירות נלמדת מנסיבות כל מקרה, המהוות מבחני עזר לקביעתה. בין היתר, ניתן לבחון האם ביצוע העבירות מאופיין בתכנון; האם ניתן להצביע על שיטתיות בביצוען; האם העבירות התרחשו בסמיכות של זמן או מקום; האם ביצועה של עבירה אחת נועד לאפשר את ביצועה של האחרת, או את ההימלטות לאחר ביצועה, וכו'. קיומה של נסיבה אחת או יותר מנסיבות אלו (שאינן רשימה סגורה) עשוי להעיד על קשר הדוק בין העבירות השונות, המלמד כי באירוע אחד עסקינן.

51. במקרה הנדון, לאור פער הזמנים שבין האירועים המתוארים בפרטי האישום, המעורבים השונים, סוגי הסמים השונים והנסיבות השונות של הספקת הסם, אני מאמצת את גישת המאשימה ורואה בכל אישום כאירוע נפרד לשם קביעת מתחמי הענישה. לצד זאת אומר כי יש מקום לחפוף בין המתחמים ועל כך עוד אעמוד בהמשך.

מדיניות הענישה הנוהגת:

מתחם הענישה ההולם להחזקת סם לצריכה עצמית ושלא לצריכה עצמית:

52. כאמור לעיל, הנאשם הורשע בכך שהחזיק בחדרו, סם מסוכן מסוג קנאביס במשקל 13.9 ג' וכן סם מסוכן

מסוג קוקאין, במשקל 0.767 ג'.

53. הנאשם במעשיו פגע בערכים המוגנים עליהם ביקש המחוקק להגן ובכלל אלה, שמירה על שלום ובריאות הציבור וההגנה מפני הנזקים החברתיים, הן הישירים והן העקיפים אשר נגרמים כתוצאה מעבריינות הנלווית לשימוש בסמים לרבות ההגנה על הביטחון האישי ורכוש הציבור (ע"פ 6029/03 מדינת ישראל נ' שמאי, פ"ד נח (2) 734 (9.2.2004); ע"פ 5313/95, 5267/95, 4998/95, 6021/95, ע"פ 575/88 עודה נ' מדינת ישראל, פ"ד מב (4) 242 (11.12.1988)).
54. מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים במקרה דנן אינה ברף גבוה, באופן יחסי, בשים לב למשקל הסמים שנתפסו, ובעובדה שהסמים הוחזקו בחדרו ולא פוזרו במקומות שונים. עם זאת, יש ליתן את הדעת לעובדה שהנאשם החזיק גם סם מסוג קוקאין, לו נודעת השפעה הרסנית במיוחד.
55. בחינת מדיניות הענישה המקובלת והנוהגת בעבירות של החזקת סמים מסוג קנאביס במשקל של עשרות גרמים עד מאות בודדות שלא לצריכה עצמית, מלמדת כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה ועד מאסר לתקופה של 8 חודשי מאסר בפועל, לצד רכיבי ענישה נוספים. בהקשר זה אפנה לפסקי הדין הבאים: רע"פ 2590/10 שגיא נ' מדינת ישראל (8.4.2010); עפ"ג (ת"א) 20903-09-19 ברבי נ' מדינת ישראל (11.12.2019); ע"פ (מרכז) 44117-05-16 מדהלה נ' מדינת ישראל (11.12.2016); ת"פ 33265-09-20 מדינת ישראל נ' שמואלי (22.12.2021); ת"פ 24763-04-21 מדינת ישראל נ' מולה (12.12.2021); ת"פ 37960-03-21 מדינת ישראל נ' כהן (13.10.2021); ת"פ 72369-06-20 מדינת ישראל נ' טרי (13.10.2021); ת"פ 46913-07-18 מדינת ישראל נ' מקסימוב (10.8.2020); ת"פ 21678-03-18 מדינת ישראל נ' בוסטינוב (20.6.2020); ת"פ 53684-05-17 מדינת ישראל נ' בלטרמן (4.5.2020); ת"פ (י-ם) 60525-06-18 מדינת ישראל נ' כהן (2.1.2020); ת"פ 39357-02-19 מדינת ישראל נ' בוקובזה (31.12.2019); ת"פ 61688-02-18 מדינת ישראל נ' פיקדו (25.9.2019); ת"פ (קרית גת) 60677-02-16 מדינת ישראל נ' בן דוד (13.5.2018); ת"פ 19339-10-15 מדינת ישראל נ' נגוסה (10.1.2018).
56. באשר להחזקת סם מסוכן מסוג קוקאין, מיוחסת חומרה יתרה, נוכח השפעתו הרסנית במיוחד, על גופו ועל נפשו של המשתמש. המדובר בסם קשה אותו תיאר בית המשפט העליון כ"סם המוות סדרתי שכוחו עמו לגרום רע" (ע"פ 7952/15 מדינת ישראל נ' שץ [פורסם בנבו] (15.02.2016)), ר' גם ע"פ 6029/03 מדינת ישראל נ' גולן שמאי, פ"ד נח(2), 734 בעמ' 739). מדיניות הענישה, בעבירות החזקת סם מסוכן מסוג קוקאין, מעלה ענישה מגוונת, הכוללת לרוב מאסרים מאחורי סורג ובריח לתקופות קצרות וארוכות, תלוי נסיבותיו של כל מקרה ומקרה (ר' למשל, רע"פ 747/14 אלי לוי נגד מדינת ישראל [פורסם בנבו] (11.02.14); רע"פ 1515/14 ישראל אוחנה נגד מדינת ישראל [פורסם בנבו] (01.04.14); רע"פ 1425/15 פרוספר טבול נגד מדינת ישראל [פורסם בנבו] (05.03.15)).
- אם כי, בענייננו החזקת סם הקוקאין הייתה בכמות פחותה בהרבה מזו המתוארת בפסיקה הנ"ל.
57. לאחר שבחנתי את הפסיקה הרלוונטית, אני קובעת כי מתחם הענישה הנוהגת ביחס לאישום הראשון, נע בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, לבין 12 חודשי מאסר בפועל.
- מתחם העונש ההולם בעבירת הספקת סם לאחר:
58. כאמור לעיל, באישומים 2 - 4 הורשע הנאשם בביצוע עבירות של הספקת סם לאחר. בכל אחד מן האישומים בוצעה העבירה בנסיבות אחרות; באישום השני, מדובר בהזדמנות אחת של הספקת סם מסוג

קנאביס לחבר; באישום השני מדובר על הזדמנות אחת של הספקת סם מסוג MDMA לחברה, ביוזמתה; באישום הרביעי, מדובר על ריבוי עבירות של הספקת סם לחבר, למשך פרק זמן של כ- 4 שנים ובתדירות של בין פעם לפעמיים בשבוע.

59. **הערכים המוגנים**, שנפגעו מביצוע עבירות אלו, שלצידן קבע המחוקק עונש מרבי של 20 שנות מאסר, בדומה לכל עבירת סמים, הם הגנה על שלום ובריאות הציבור מפני פגיעתם הקשה של הסמים המסוכנים ומניעת נזקים כלכליים וחברתיים עקיפים. ודוק, המחוקק לא הבחין במסגרת קביעת הענישה המירבית, בין הספקת סם בתמורה או שלא בתמורה והיא שקולה לסחר, יבוא וייצוא של סמים. ההלכה הפסוקה עמדה על ההכרח להיאבק בנגע הסמים ועל הצורך להעביר מסר מרתיע מפני הספקה או סחר בסמים, בין היתר על ידי הטלת עונשים מחמירים על מי שנותן ידו למעגל הפצת הסמים ברבים ולהפיכת הסמים לזמינים ונגישים.

60. **עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים**, במקרה דנן הינה משמעותית, שכן המדובר בהספקת סמים לאחר המשרתת את מערך הפצת הסמים בציבור. הנאשם ביצע את עבירות הספקת הסם, למספר אנשים שונים, בנסיבות שונות, ובכל הנוגע לאישום הרביעי הרי מדובר בתדירות גבוהה למשך שנים ארוכות. הסם העיקרי שסופק ע"י הנאשם הוא סם מסוג קנאביס שהחומרה המיוחדת לו הינה פחותה, ואולם הנאשם הורשע גם בהספקת סם מסוג MDMA באחת ההזדמנויות.

61. **בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע** העבירות, נתתי דעתי לסוג הסם העיקרי שסופק, שהינו כאמור מסוג קנאביס, וכי לכך שהסמים סופקו בנסיבות חברתיות, ומכאן שמעגל הנפגעים הפוטנציאליים, כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נותר מצומצם, באופן יחסי. למעשה, עיקר מעשי הספקת הסם (כמתואר באישום הרביעי), בוצעו בביתו של הנאשם, בחברותא עם חברו הטוב, עת שהנאשם נהג "לכבד" את חברו בסם שהחזיק. כל הספקות הסם בוצעו ללא כל תמורה. בעשותו את העבירות האמורות, תרם הנאשם לנגישות הסמים המסוכנים לאנשים אחרים זולתו, ובכך חשף אותם לכל אותן סכנות, לרבות אלה הפוטנציאליות, הכרוכות בשימוש בסם.

62. מדיניות הענישה הנהוגה בפסיקה בעבירת הספקת סם לאחר, מתחשבת בצורך במאבק בנגע הפצת הסמים ולתרומתו של בית המשפט למיגור התופעה. כך למשל:

א. בעפ"ג (מח' ב"ש) 13427-04-13 **קדוש נ' מדינת ישראל** - התקבל חלקית ערעורו של נאשם שהורשע על יסוד הודאתו בערכאה הדיונית, בביצוע עבירות של הספקת סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 60.3 ג' וכן החזקת סם מסוג חשיש במשקל כולל של כ- 20 ג' לשימוש העצמי. בערכאה הדיונית, נקבע מתחם ענישה הולם, לכל העבירות שנע בין 6 - 24 חודשי מאסר. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו 12 חודשי מאסר בפועל, לצד הפעלת מאסר מותנה, מאסר מותנה, קנס, התחייבות ופסילת רישיון.

ב. בעפ"פ (מח' ת"א) 71861/06 **מונסנגרו נ' מדינת ישראל** - נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע, על יסוד הודאתו, בביצוע עבירות של הספקת סם והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית, בכך שסיפק 16.37 ג' חשיש תמורת 400 ₪ והחזיק 200 ג' חשש וקנבוס. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו 3 חודשי מאסר בפועל, קנס כספי בסך 2,000 ₪ וצו מבחן.

ג. בת"פ (אי') 1602/08 **מדינת ישראל נ' סמיר עגני** - הורשע נאשם, על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירה של הספקת סם מסוכן, בכך שהציע לאחרים לעשן סם מסוג חשיש והעביר מכשיר עישון סמים מאולתר עם הסם ("באנג") לאחר, כדי שיעשנו, וכן בעבירה של החזקת סמים לצריכתו העצמית. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו 4 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות

שירות ומאסרים מותנים, לצד הפעלת מאסר מותנה בן 4 חודשים בחופף.

ד. בת"פ (ראשל"צ) 49112-07-11 **מדינת ישראל נ' גרופי** - הורשה הנאשם, על יסוד הודאתו, בביצוע עבירות של הספקת סמים מסוכנים והחזקת סמים לצריכה עצמית, בכך שסיפק לאחר חשיש במשקל של כ - 0.56 ג והחזיק חשיש במשקל כולל של כ 3.5 ג'. על הנאשם, צעיר בעל עבר לא רלוונטי, הוטלו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה, קנס ופסילת רישיון נהיגה.

ה. בת"פ (רמ') 3981-10-09 **מדינת ישראל נ' אבו צבייח ואח'**, הורשע הנאשם על יסוד הודאתו, בביצוע עבירה של הספקת סמים, בכך שמסר לאחר סם מסוכן מסוג חשיש. על הנאשם ללא עבר פלילי, הוטלו 4 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, מאסרים מותנים וקנס.

ו. בת"פ (אשדוד) 44292-05-10 **מדינת ישראל נגד גלינובסקי** - הנאשם הודה והורשע בעבירות עסקה אחרת בסם והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית. בית המשפט כיבד הסדר טיעון אליו הגיעו הצדדים והאריך מאסר מותנה שעמד לחובתו של הנאשם למשך 4 חודשים, מאסר על תנאי, קנס, התחייבות, צו פיקוח לשנה ופסילת רישיון על תנאי.

ז. בת.פ (שלום פ"ת) 40921-05-10 **מדינת ישראל נ' בן עזרא** - הורשע הנאשם בעבירות של הספקת סם והחזקת סם לשימוש עצמי והושתו עליו 4 חודשי מאסר והופעל מאסר על תנאי של 4 חודשים בחופף ובמצטבר כך שהנאשם ריצה 5 חודשי מאסר.

63. נוכח האמור, סבורני כי מתחם העונש ההולם לכל אחד מן **האישומים 2 ו- 3** (בהם דובר על הספקת סם בהזדמנות אחת, ועל אף השוני בסוג הסם), נע בין מאסר על תנאי לבין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות. ואילו, מתחם העונש ההולם **באישום הרביעי**, שעניינו ריבוי עבירות של הספקת סם, בנסיבות חברתיות בביתו של הנאשם, נע בין 8 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל. אלו, לצד מאסרים מותנים, פסילת רישיון נהיגה וענישה כלכלית.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות:

64. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בהתאם להוראות סעיף 40 לחוק העונשין, יובאו בכלל חשבון נסיבותיו האישיות, שאינן קשורות בביצוע העבירה. בדרך זו חידד תיקון 113 לחוק העונשין את הצורך בהמשך נקיטת שיטת ענישה אינדיבידואלית, הבוחנת נסיבותיו של כל מקרה ואדם המובא לדין (ע"פ 433/89) **אטיאס נ' מדינת ישראל**, פ"ד מג(4) 170; ע"פ 5106/99 **אבו נגימה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נד(1) 350; רע"פ 3173/09 **פראגין נ' מדינת ישראל** (05.05.09)).

65. הנאשם כבן 30, רווק, מתגורר עם הוריו ואיננו עובד. בימים אלו, מסיים לימודי תואר ראשון בהנדסת חשמל.

66. הנאשם נעדר עבר פלילי.

67. כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן, חרף קשיים לימודיים ואחרים שליוו את הנאשם מקטנות, השלים 12 שנות לימוד, בגרויות ושירות צבאי מלא כלוחם.

68. את העבירות ביצע הנאשם בתקופה שבה צרך סמים מסוכנים, בקביעות, ושהה בחברה שולית וצורכת סמים. התמונה המצטיירת, אפוא, הינה של אדם אשר עסק באופן אינטנסיבי בצריכת סם, ועל רקע זה גם סיפק סמים לחבריו.

69. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם נטל אחריות על ביצוע העבירות, הביע חרטה על התנהגותו והצר עליה, ניתק קשריו החברתיים והינו עסוק בלימודיו ובמשפחתו. כן, התרשם שירות המבחן, כי ניהול ההליך הפלילי היווה גורם מרתיע עבור הנאשם והוביל אותו לבצע שינוי בחייו.

70. הנאשם השתלב ביוזמתו ובמימונו בהליך טיפולי, אותו עבר בין חודש יולי 2018 ועד אוקטובר 2019, אותו

הפסיק לאחר 16 מפגשים. הגורמים המטפלים מסרו, כי הנאשם התקשה לדון ולהעמיק באירועים מעברו, והתרשמותם היא כי הנאשם זקוק להמשך טיפול לצורך עיבוד חוויות מעברו, שכל הנראה משפיעות עליו עד היום. עניין זה מהווה שיקול לחומרא, שכן הוא משליך באופן ישיר על הסיכון להישנות ביצוע עבירות ממין זה ע"י הנאשם.

71. בחודש נובמבר 2020, עבר הנאשם תאונת דרכים קשה, אשר הותירה אותו במצב גופני המחייב שיקום פיזי משמעותי. מאז התאונה, הנאשם אינו עובד ומתקיים מקצבת נכות זמנית.

72. הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות. ברי, כי אין הדבר נזקף לחובתו, אולם וודאי אין הוא זכאי להקלה הניתנת לנאשמים הבוחרים להודות מראשית ההליך, ליטול אחריות על מעשיהם ולחסוך מזמנם של העדים ומזמנו של בית המשפט. אציין עוד, כי לאורך ניהול ההליך ההוכחות, התרשמותי מן הנאשם הייתה כמי שמקל ראש במיוחס לו ומבקש לצמצם חלקו באירועים. רק בדברו האחרון לבית המשפט, עובר למתן גזר הדין, מסר הנאשם כי הוא נוטל אחריות על מעשיו ומבקש את התחשבות בית המשפט במצבו.

73. עוד התחשבתי בעובדה, שכתב האישום עוסק באירועים שהתרחשו בין השנים 2013 ועד 2017. מאז ועד היום, לא הייתה לנאשם הסתבכות פלילית נוספת, וניכר כי הוא אכן נמצא במקום אחר בחייו.

74. במכלול השיקולים, לא מצאתי כי יש מקום לסטות, לקולא או לחומרא, ממתחמי הענישה אותם קבעתי. כל השיקולים שפורטו לעיל יבואו לידי ביטוי בחפיפה בין מתחמי העונש שנקבעו על ידי והן באימוץ הרף התחתון שלהם, כך שבסופו של דבר יוטל על הנאשם עונש כולל שיהלום את חומרת מעשיו.

75. מכל המקובץ לעיל, בהביאי בכלל חשבון את שיקולי הגמול, השיקום וההרתעה, ביחס לנאשם בנסיבותיו, הסלידה שחשה החברה נוכח מעשיו והוקעתם הנדרשת, הצורך בהמחשת חומרת מעשיו, הרתעתו והרתעת עבריינים כמותו, לצד צרכי שיקומו, הרי שבגדר קביעת תמהיל הענישה בעניינו של הנאשם, סבורני כי יש להטיל עליו ענישה מוחשית, שתרוצה בדרך של עבודות שירות, לצד מאסרים מותנים, פסילת רישיון נהיגה מותנית (בשים לב להפסקת השימוש האסור בסמים, להבדיל מצריכת הקנאביס הרפואי ברישיון), צו מבחן וקנס כספי.

76. לא אסיים, לפני שאבהיר, כי לא נעלמו מעיני המלצות שירות המבחן להסתפק בצו שירות לתועלת הציבור וצו מבחן. ברם, סבורני כי המלצה זו סוטה באופן משמעותי ממתחם הענישה ואינה משקפת נכונה את האיזון הראוי בין שיקולי הענישה לשיקולי השיקום, בנסיבות דנא. כידוע, ההחלטה בדבר הענישה היא בסמכותו הבלעדית של בית המשפט, אשר לפניו מונחת התמונה הכוללת. **"מתפקידו של בית המשפט להעריך ולשקול נסיבות רבות ומגוונות, כמו למשל, חומרת העבירה ונפיצותה בציבור, הגנה על שלום הציבור ובטחונו, הרתעת העבריינים ועבריינים בכוח, התגמול שבענישה וכיוצא באלה. שיקולים אלא אינם מתחום שיקוליו של קצין המבחן, ואין הוא אף מוסמך להמליץ לגביהם. השופט, הוא אשר ישים במאזני שיקוליו, כאחד השיקולים החשובים, גם את המלצתו של קצין המבחן. אך בכך לא סגי"** (ר' רע"פ 5443/97 שאדי פריג' נ' מדינת ישראל (09.07.2007)).

סוף דבר:

77. מכל הנתונים והשיקולים שפירטתי לעיל, מצאתי להשית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 9 חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות.

תקופת המאסר תרוצה בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 11.05.22. הנאשם מוזהר, כי כל הפרה בתנאי עבודות השירות יכול שתביא להפקעת המנהלית ולריצוי העונש במתקן כליאה.

הובהר לנאשם, כי מקום השמתו לריצוי עבודות השירות הינו ב "המשקם" נס ציונה, בכתובת המסגר 3, נס ציונה, החל מיום 11.05.22. על הנאשם להתייצב במועד זה, בשעה 08:00 במשרדי הממונה על עבודות

שירות, יחידת ברקאי, שלוחת מרכז-רמלה, או בכל מקום אחר שיידרש.

- ב. **מאסר מותנה** לתקופה של 12 חודשים, אותם לא ירצה הנאשם, אלא אם יעבור כל עבירה מסוג פשע לפי פקודת הסמים המסוכנים, למשך 3 שנים מהיום.
- ג. **מאסר מותנה** לתקופה של 8 חודשים אותם לא ירצה הנאשם, אלא אם יעבור כל עבירה מסוג עוון לפי פקודת הסמים המסוכנים, למשך 3 שנים מהיום.
- ד. **צו מבחן** לתקופה של 12 חודשים.

הנני מחייבת את הנאשם לשתף פעולה עם שירות המבחן ולפעול על פי הנחיותיו. מובהר בזאת לנאשם כי באם לא יקיים צו זה, ניתן יהיה לחזור ולדון מחדש בשאלת עונשו.

ה. **פסילה על תנאי** מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 12 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מהיום יעבור כל עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים.

ו. **קנס** ע"ס 2,500 ₪, אשר ישולם ב - 5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.04.22 ובכל 10 לחודש שלאחר מכן.

78. ניתן צו כללי להשמדת המוצגים, למעט מכשיר הטלפון הנייד שיוחזר לנאשם.

79. העתק גזר הדין ישלח לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד בתוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ח אדר א' תשפ"ב, 01 מרץ 2022, בהעדר הצדדים.